

atter et Moment, som absolut faar Indflydelse paa Gjenbevillingens Størrelse i mange Tilfælde, uden at det kan siges, at Gjenbevillingens Størrelse beror enten paa Mangel paa Omsigt fra Regjeringens Side med Hensyn til, hvad den har forlangt, eller paa Mangel paa Energi fra Administrationens Side for at faae Bevillingen brugt. Det er givet, at disse ganske almindelige Bemærkninger ikke kunne finde Anvendelse paa ethvert enkelt af de Belsøb, som ere forlangte gjenbevilgede for indværende Finantsaar; men det forekommer mig, at overfor en almindelig Anse over det utilbørlig store Belsøb, der er forlangt gjenbevilget, er det paa rette Plads og til rette Tid ogsaa at gjøre opmærksom paa, at der er Momenter, der faae Indflydelse herpaa, og som Regjeringen hverken kan bære noget Ansvar for eller have nogen Indflydelse paa. Jeg tror ikke, at det nogeninde vil lykkes i Fremtiden, ligesaa lidt som jeg tror, at det er lykkedes nogeninde i Fortiden, at undgaa Gjenbevillingen af meget betydelige Belsøb. Derfor Udvalget kun havde udtalt et Ønske om, at Gjenbevillingens Sum maatte blive saa lille som muligt, saa havde jeg fuldstændig kunnet slutte mig til et saadant Ønske. Det er jo klart nok, at det Ønskelige er, at Tillægsbevillingerne overhoved faae et saa lille Omfang som muligt.

Judenrigsministeren (Skeel): Efter de Udtalelser, der falbt fra den ærede Ordfører, tager jeg Udvalgsforslaget under Nr. 2 til § 3 tilbage.

Formanden (Krabbe). Udvalgsforslaget under Nr. 2 til § 3 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det? (Dphold). Det er saaledes bortfaldet.

Judenrigsministeren (Skeel): Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelser vedrørende Bygningen af Limfjordsbroen og de betydelige Overskridelser, som Tid efter anden have været nødvendige der, skal jeg indskrænke mig til et Par Bemærkninger. Naar Udvalgets Flertal har troet at maatte tage et Forbehold overfor en tidligere Minister med Hensyn til Kontrollen i Anledning af Overskridelserne og har anset det for nødvendigt ogsaa der at betegne, at man kan ønske en større Energi, en — jeg tror, den ærede Ordfører sagde — mindre Ligeegyldighed hos den nuværende Administration overfor dette Foretagende, tror jeg, at der deri ligger Bebreidelser, som ikke ere vel begrundede. Det skal og bør erindres, at det er et Foretagende af en ganske overordentlig Banskfælighed, som maaske ikke har sin Lige i Brobygningskunsten, og det er en Følge deraf, at under Udførelsen af et Arbejde af en saadan Bestaffenhed kan der overmaade let indtræde Omstændigheder, som medføre, at et saadant Arbejde

kan blive fordyret. Naar den ærede Ordfører i Serdeleshed paapegede, hvad der jo er fuldstændig rigtigt, at det er Forbydningen af Pillerne, der har forvoldt en overordentlig stor Del af de Overskridelser, der have fundet Sted, skal jeg dog bemærke, at det var meget bestemt antydet i det Udkast til en Kontrakt, som i sin Tid var forelagt Rigsdagen, idet der var fastsat en bestemt Betaling for hver Fod, hvormed Pillerne overstrede den Dybde, man er gaaet ud fra ved Overflaget. Man havde altsaa bestemt forudsat, at Pillerne vilde blive dybere, end der i Kontrakten var fastsat. — Naar den ærede Ordfører mente, at der var viist Forsømmelse eller mindre Fremsyn ved Anbringelsen af den Dæmning, som skulde sætte Broen i Forbindelse med Land, saa maa jeg sige, at jeg ikke tror, at denne Bebreidelse mod Kontrollen er begrundet. Man havde den Gang været fra Kontrollens eller Ingenieurernes Side nogen Frygt for, at Pillerne ikke skulde kunne bære den Byrde, som Tilslutningen vilde føie til; men i alt Fald maa man jo dog erindre, at Kontrollen som Kontrol kun har at paase, at Arbejderne blive udførte overensstemmende med Kontrakten, men ikke har nogen Indflydelse paa selve Bestemmelsen om Forandringer i Udførelsen af Arbejdet. — Hvad Administrationens Tilsyn med den senere Brobygning angaar, tror jeg, at den ærede Ordfører skal have Banskfælighed ved at paavise, at der er viist nogen Forsømmelighed eller Ligeegyldighed. Jeg skal ganske rolig underkaste mig den nøiagtigste Undersøgelse af Administrationens Forholdsregler lige overfor de uforudsete Tilfælde, der ere indtrufne i den senere Tid, og jeg tvivler om, at den ærede Ordfører vil være istand til, i hvad der end maatte komme til at foreligge, at faae Retfærdighed til med Grund at gjøre Regjeringen i saa Henseende nogen Bebreidelse.

Krigs- og Marineministeren (Gaffner): Det ærede Udvalg og den ærede Ordfører har jo udtalt en Bebreidelse til Regjeringen paa Grund af den Størrelse, hvormed Gjenbevillingerne fremtræde her paa denne Tillægsbevillingslov. En Del af denne Bebreidelse maa jeg antage rammer ogsaa Marineministeriet. Jeg kan med Hensyn til dette Punkt holde mig i St og Alt til, hvad der er udtalt af den høitærede Finantsminister. Jeg skal kun tilføie, at for Marinens Bedkommende ere de Forandringer, der ere foregaaede med Hensyn til Regnskabsformen, vel ikke uden Indflydelse paa, at Gjenbevillingerne fremtræde iaar med et temmelig stort Belsøb. Det er jo den ærede Ordfører bekendt, at den tidligere Regnskabs Restancekonto ikke mere findes i Marineministeriets Regnskab. Jeg tror heller ikke, at Bebreidelsen for ikke at have fremmet Arbejderne med behørig Energi kan ramme Marineministeriet, eller at den ærede Ordfører har tænkt paa at give den Anvendelse paa dette. J